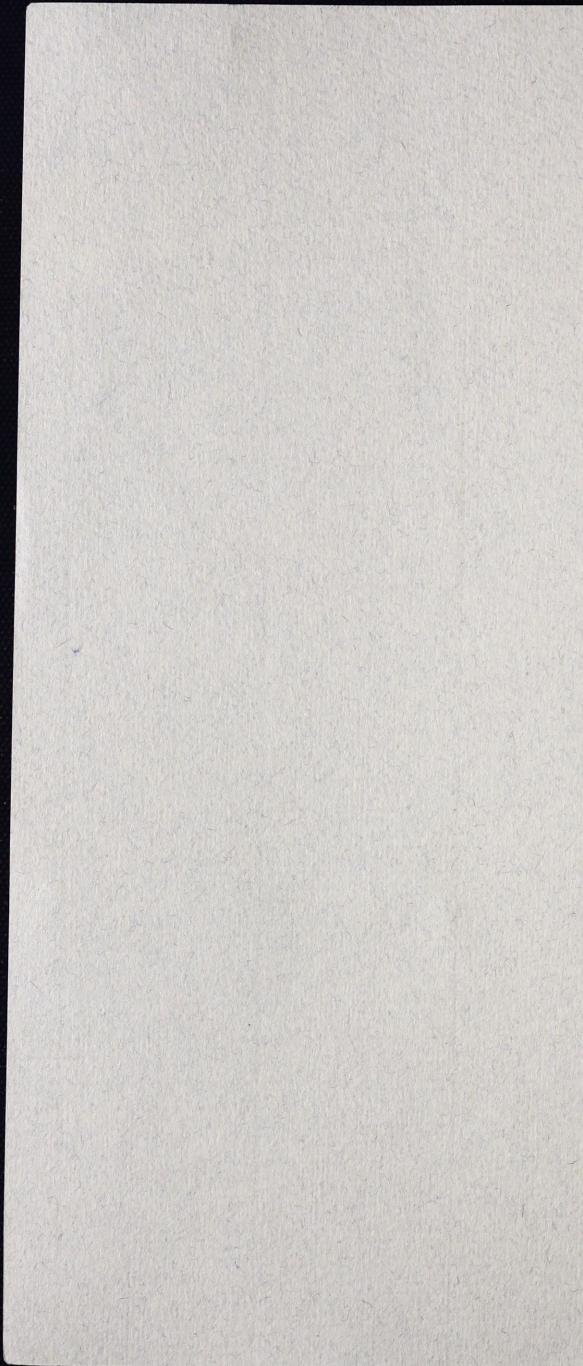

RM 18r(8.
900)

Inches

1
2

3
4

5
6

7
8

9
10

11
12

13
14

15
16

17
18

19

6

7

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

8

TEKINTETES ES NEMZETES
KROMPÁCHI ÚDÓSBÍK

HOLLO SIGMOND-
NAK, Felséges Császárink, és
Koronás Királyink ötven esztendeig
való igaz és áthatatos hiveségű jámbor
Szolgájának, Magyar és Szepesi
Kamorák Tanáttsának,

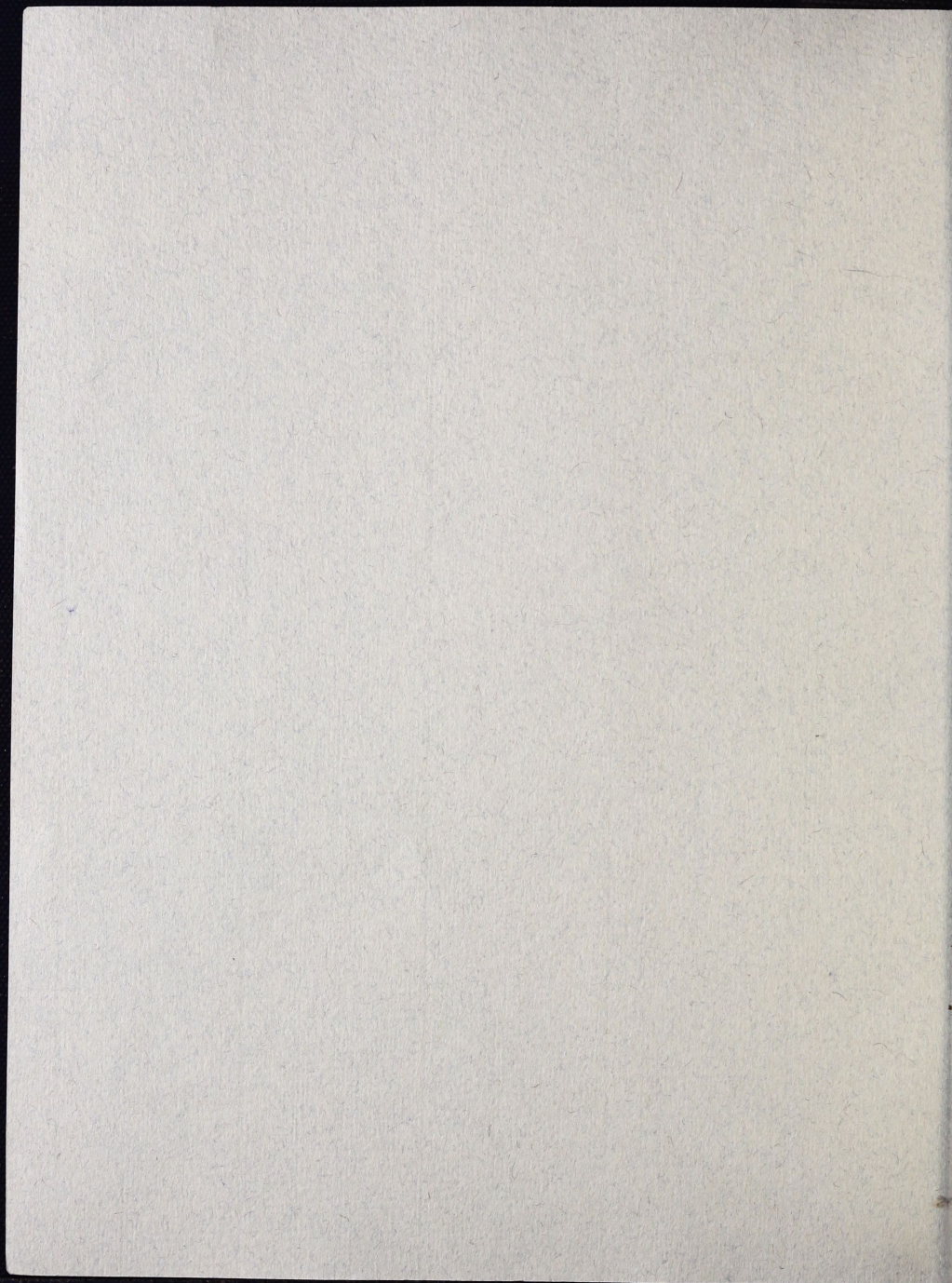
ÉLTÉBEN ERDEMLETT JELES
DIC SIR ETE;

mellyet
hőltá után örök emlekezetre prédikációba
foglalt, és temetésének gyászos pompáján
világ eleibe terjesztett,
a' JESUS Zászlója alatt vitézkedő Tár-
saságbéli

1344 P. RÉNYES ISTVAN. 1689

*Nyomtattatott Lőcsén, és prédikáltatott Szepes-
Várallyán, abban az esztendőben,*

Melyben
*Felséges Királyunknak Vitéz, Armadála Ersek-
VI-Várat a' Töröktől Viszsa Vette.*

8.

TEKINTETES ES NEMZETES

KROMPÁCHI ŰDŐSBIK

HOLLO SIGMOND-

NAK, Felséges Császárink, és

Koronás Királyink ötven esztendeig

való igaz és álhatalos hiveségű jámbor

Szolgájának, Magyar és Szepesi

Kamorák Tanátsának,

ÉLTÉBEN ERDEMLETT JELES

DIC SIR, ETE;

mellyet

hólta után örök emlekezetre prédikációba

foglalt, és temetésének gyászos pompáján

világ eleibe terjesztett,

a' Jesus Zászlója alatt vitézkedő Tár-

saságbéli

P. RÉNYES ISTVAN.

1689

*Nyomtattatott Lócsén, és prédikáltatott Szepes-
Várallyán, abban az esztendőben,*

Melyben

*Felséges Királyunknak Vitéz, Armádála Ersek-
VI-Várat a' Töröktől Vízszá Vette.*

Magyarázattya a' Tekintetes és
 Nemzetes HOLLO SIGMOND
 Uri Czimerének, mellyen KET-
 TŐS KERESZT, OROSZ-
 LANY, SAS, HOLLO, és
 GYŰRŰ vagyon írva.

A' ki meg-visgállya Nemes Czimeremet,
 Fel talállya benne egész életemet.
 HOLLOsa' Czimerem; mert Hollók modgyára,
 Hofzfas údot éltem, hazámnak javára.
 A' KETTŐSKERESZTEN értsed Keresztimet,
 S-Hitemért fel-vállalt fok szenvedésimet.
 A' SAS példázója hiv szolgálatimnak,
 Mellyekkel szolgáltam Sasos Császárimnak.
 A' Szép GYŰRŰ jegyzi lelkemnek szépségét,
 S-Isten előtt kedves belső éketségét.
 A' mérész OROSZLANY bátorságom képe,
 Mellyet fokszor csudált Magyar ország népe:
 Bátran meg-szóllaltam, valaholott kellett,
 Koronás Királyom, s-igaz hitem mellett.

Mortuus est in senectute bona, pro-
vectusq; ætatis, & plenus dierum.

Genes. 25. Cap. 8.

Meg-hala jó vénységben, és koros állapotban, és
tellyes napokkal.

Mojf. 1. Könyv. 25-dik Részéb.

Em csak azok a' Nemzetek, mel-
lyeket a' Szent Lélek Isten a' Keresztyén
Hitnek sugárrival meg-világositott, ha-
nem a' Pogányságnak sötétségében vakos-
kodó népek is, eleitől fogva mindenkor
nagy bősületbe tartották, nagy szeretettel látták, nagy
tisztellel illették a' koros, üdös, éleletes jámbor em-
bereket. Bizonyosságom ebben a' Romai Musáknak Hat-
tyúi közzül Ovidius, ki ez előtt ezer hat száz hetven öt
esztendő tájban ilyen verseket éneklett:

*Magna fuit quondam capitis reverentia Cani,
Inq; suo pretio ruga senilis erat.*

*Ovidius
Fasfo.*

Hajdani üdöben, ugy-mond, nagy böcsi vólt az ósz fe-
jú, és ránczba szedett homlokú tiszteletes öreg embe-
reknek. Méltan-is; mert, a' mint mondgya Jó Patri-
árka, *in antiquis est sapientia, & in multo tempore prudentia, Job. c. 12.*
a' régiekben vagyon a' bölcsesség, s- a' sok üdöben az o-
kosság. Meg mutatta ezt az ékes szóllásnak Mestere,
Tullius Cicero, abban a' szép Könyben, mellyet irt a'
vénységnek dicshetiről, így szólván a' többi közöt felöle:

*Cic. in lib. Mens, & ratio, & consilium in senibus est, a' vénekbent találtá-
de Senect.* tik az eznek, okoságnák, és tanácsnak drágakincse.

Egy nyomon jár a' Cicerø szavaival Szent Hieronymus
Hieron. Doctornak-is ama' helyes mondása: *Senectus eorum, qui
in ep. ad adolescentiam suam honestis artibus instruxerunt, etate fit docti-
Nepot.* ar, usu celsior, processu temporis sapientior, a' ki az ő ifjúságá-
nak virágzó idejét tisztességes tudományoknak tanulá-
sában tölti, vénségének idején-is napról napra neveke-
dik az okoságban, és bölcseségben; s-mennét tovább
nyújtja életét, annál jobban tudgya kórmányozni a'
dólgokat, mivel-hogy sokat látott, sokat hallott, sokat
próbált. Csak ezekre nézve-is illendő volna az őz fejü
vénséget tisztelni, és böcsülni; de ezeknél sokkal na-
gyobb, és drágább Isteni ajándékot találók a' vénségben,
melyre tekintve a' Romai Orátorok Fejedelmével azt

Cic. de mondhatom, hogy *amplectenda, & amanda est senectus,
Senect.* szeferetetre, és böcsületre méltó a' jó Vénség. Miben
álljon ez az Isteni nagy ajándék, előnkben adgya Jun-
cus *de Senectute* ilyen szókkal: *Quod senes à cupiditatibus
immunes sint, & nihil amplius ab eis turbentur; hoc maximum,
& pulcherrimum à Diis donum hominibus datum esse reor, per
quod divina quodammodo natura similes fiant,* Vannak, ugy-
mond, sok drága mennyei ajándékok, melyeket a' vég-
hetetlen kegyelmű Isten a' vén emberekkel közlött;
de semmi nincsen, a' mi őket hasonlóbakká tenné az
Istenhez, mint a' lelki gyönyörűséges csendesség, melly
abból származik, hogy ők a' testi délczeg kívánságok-
nak ostromlásától nem háborgattatnak. Szép mondá-

Petrar- sát olvasom erről bölcs Petrárkának: *Habet & senectus
cha in di-voluptates suas, quas gustare ubi ceperis, qua nunc doles amissa,
al. de Se- fastidies, & reverti noles,* A' vénségnek-is vannak kelle-
metate, metes, és kedves gyönyörűséghi, melyeket ha meg-
kosto-

köftolándasz, meg-útálod ifjúságodnak hivlágos gyönyörűségit; mert *Boni Senis veneranda canities plus habet honesta voluptatis, quam fæda omnes juvenum illecebra,* a' jámborúl és tisztán élő öreg embernek lelki öröme ezer grádivsokkal fellyúl haladgya a' világi és testi mocskos gyönyörűséget, mellyeken a' göromba ifjúság mohon szokott kapdosni. Némúlyon megtehát ama' réghi nagy nevető, és véneket hamissan gyalázó Democritus, ki a' Véniséget *Omnimodam imperfectionem*, minden-féle fogyatkozások Ispitálljának nevezte. Okosabban szóllott ez-iránt Pythagoras, a' ki azt mondotta, hogy *Senectus est beata vite initium*, a' Véniség boldog életnek kezdete; azért tudni-illik, mert az emberek akkor kezdenek leg-inkább gondolkodni az örök életnek boldogságáról, mikor vénségre jutnak. Többeket-is mondottak a' vénsegről efféle dicsiretes dólgoakat a' réghi bölcsek, kiknek mondásit Salomon Király egy csomóba fúzi ilyen fontos igékkel: *Corona dignitatis senectus, qua in via justitia reperietur*, az igazság úttján járó véniség, koronája a' méltóságnak; mintha azt mondaná: A' méltóságos tisztékben helyeztetett, igaz lelkű, és Isten-féld vén emberek, olly nagy ékecségére vannak az Országoknak, mint a' drága Gyémántokkal villogó arany koronák a' Királyi fejeknek.

Stoba.

Serm.

113.

Idem.

Ser. 114.

Prov.

16. 31.

Vezitek talám eszetekben, kedves Halgatóim, hogy ezekkel a' vénségnek dicsiretivel nem egyébre czélozok, hanem az előttünk koporsóban fekvő, és szivünket szomorú gyászszal epeztdő Tekéntetes és Nemzetes údosbik **HOLLO SIGMONDNÁK** dicsiretierre; a' ki ifjúságának idejétől fogva hetven-ött esztendőskoráig Istenének, hazájának, és koronás Királyainak

nak szolgálattyaiban éjjel nappal serényen forgolód-
ván, s-a Romái Felféges Császároknak hivségében mind
hóltig álhatatossan meg-maradván, az el-múlt Szent
György havának kilentzedik napján Krakko Városá-
Gen. 25. ban Abraham Patriárka módgyára *mortuus est in senectute*
v. 8. *bona, provectus, etatis, & plenus dierum*, meg-hala jó vén-
ségben, és koros állapotban, és tellyes napokkal. Az
lelz tehát ennékem mostani fel-tett czéлом, hogy en-
nek a' bódogúl el-nyúgodott údös Urnak éltében ér-
demlett jeles dicsiretít örök emlekezetre világ eleibe
terjeszsem, s-vékony tehetésem szerint meg-mutas-
sam, miképpentette tellyesékké az ő életének napjait ez
a' *plenus dierum* napokkal tellyes Uri ember: kinek ha-
lotti pompáját mig én prédikátziómmal ékesgetem,
Halgatóimtól csendes figyelmeztelt kívánok.

Nagy hasznára, és ékeffégre vólna e' világnak, ha
a' Vén emberek minnyájan olyanok vólnának, hogy
öket igazán nevezhetnök *plenos dierum*, napokkal tellye-
seknek. De ha el-járnók a' földnek kerekfégét, fokakat
találnánk szerte szélllyel olyan Véneket, kiknek napjáj
Facui, héjánoffak, és jószágos cselekedetektől úressék.
Efféléknek képeben panaszolkodik Jób Patriárka, szü-
Job. 9. béli keserves sohásztkodással így sopánkodván: *Dies mei*
v. 25. *pertransierunt, fugerunt, & non viderunt bonum*. Az én nap-
Job. 26. jáim el-múltak, el-repültek, és jót nem láttak. Az én
napjaim, mellyeket Isten szolgálattyaiban, és lelkem úd-
vösségének kerelésében kellett vólna töltenem: az én
napjaim, mellyekben sok lelki kincseket gyűjthettem
vólna magamnak: az én napjaim, mellyekért az utól-
só ítélet napján nagy számot vésznek tőlem, *pertransie-
runt*, el-repültek, mint a' madár; el-enyésztek, mint a' füst;
el-múltak, mint az árnyék. El-múltak Istenemnek
bofz-

boszszontására, lelkennek sérelmére, holtom után
 szenvedendő büntetésemnek öregbitésére. El-múlat-
 tam gyermek-korbéli napjaimat csintalankodásban,
 iffiukorbéli napjaimat hivalkodásban, férfiukorbéli
 napjaimat szemfény-vefztő világi hívságoknak va-
 dászásában. *O mihi prateritos referat si Jupiter annos!* Vaj- *Virgil.*
 ha nékem az el-múlt éfztendőket visszfa lehetne téríte-
 nem! életemet bizonyára meg-jobbitanám, a' drága
 údót haszontalanúl nem vesztegetném, az Isteni szól-
 gálatot ferényebben gyakorlanám, napjaimat údv őffé-
 ges dőlgekban tölteném, a' múlandó hívságokat nem
 vadásznam. Így szoktak fopánkodni a' világ fiai, és le-
 ányi, midőn a' vénfégnek főprejére jutnak, s a' halál-
 nak órájához közelgetvén, ezre vefzik, hogy azokból
 a' sok éfztendőkből, mellyeket által éltek, kevés napo-
 kat számlalhatnak, lelki jóval tellyefeket, és mennyei
 jutalomra méltókat.

Nem-is ok nélkül való ez a' fopánkodás; mert, ha
 az Isten Kalendáriomába tekintünk; azok a' napok,
 mellyeket a' testnek, és világnak szolgálattýába töl-
 tünk, semmire kellők; s-életünknek napjai közzé nem szá-
 mlátatnak. Nem én mondásom ez, hanem Szent Gergely
 Pápáé, kinek szái Deák nyelven így folynak: *Illo so-* *Citat.*
lum tempore nos vixisse gaudeamus, quo innocenter viximus; ab Henr.
nam illa tempora, qua in saeculi vanitate, & fluxa carnis vita Engelgr.
consumpsimus, quasi perditá, minime memorantur. Nem in cœl.
 kell, ugymond, más napoknak örúlnünk; hanem csak Empyr.
 azoknak, mellyekben ártatlanúl és szentúl éltünk; mert die 1. Ja-
 a' világi hívságokban, és testi gyönörűfégekben töl-
 tött údókat az Isten Kalendárioma az embernek napjai *nuar.*
 közzé nem számlállya. Ki tetzik ez a' Saul Király példá-
 jából, kiról a' Királyok első könyv. 13-dik részében azt *I. Reg.*
 olvas- *13. v. 1.*

olvassuk, hogy *filius unius anni erat, cum regnare cepisset, & duobus annis regnavit super Izrael*, egy esztendő volt, mikor országolni kezdett, s-két esztendeig országlott az Izrael nemzetiségén. A Szent irás titkáinak vizsgálóji nem kevésé fárasztják azon elméjeket, mint kelleffek

Akt. 13. ezt a' mondást érteni; holott az Apostoli cselekedetek.

21. nek 13-dik részében világos szókkal vagyon írva, hogy Saul a' Királyságot negyven esztendőig viselte. Igen szépen meg-fejti ezt a' csomót Tostatus Abulensis, egytértvén szent Agoston Doktorral, és több régi sz.

Vide a-
pud En-
gelgr. lo-
co sup.
cie.

Atyákkal, a' kik olyan ítéletbe vannak, hogy mikor Saul Királyi méltóságra emeltetett, egy esztendő volt, az az, olly ártatlan erkölcsű, és jámbor életű, mint egy esztendő gyermek; s-azon ártatlanságban, és jámborságban két esztendeig Királykodott: de annak-útánna Istentől el-fajúlván gonosz életre vetemedett, s-királyságának harmincz nyólcz esztendeit égre kiáltó utálatos vétkekben töltötte, mellyekre nézve az Istennek szent Lelke nem-is akarta fel jegyezni a' Királyok könyvében azokat a' harmincz-nyólcz esztendőket, úgy-mint férgeseket, héjánosfakat, üresséket, és semmi-re kellőket.

Altal-látták volt ezt az igazságot még a' régi Pogányok-is, kik közzül egy Similius nevű okos öreg ember, minek-utánna a' Római Császárok Udvarában sok esztendőig Præfectuságot viselt volna, meg-tapasztalván az udvari pompáknak csalárd hivságit, és aggodalmas gondokkal terhelt éjjeli nappali nyughatatlankodást, Adrianus Császár engedelmeből az udvári Præfectuságot le-tévé, s-még vonván magát Róma Városán kívül egy major házacskában, életének utolsó hét esztendeit gondok nélkül való csendes lelki nyúgo-

Dio. Cas-
sius in
vita A-
driani.

nyúgodalomba tölté, s-midőn immár halálához kö-
zelgetne, Testamentomában azt hagyá, hogy az ő ko-
porlójának kővére ilyen Epitafiumot írának: *Similius*
hic jacet, cujus aetas quidem multorum annorum fuit, sed duxit
septem annis vixit, Itt fekszik, ugymond, Similius, a'
ki közönséges mód-szerint szólván, üdős vénségéhez
képeftok esztendőket számlált, de valóságosan csak hét
esztendeig élt: melly mondással nem egyebet akart
jelenteni az okos öreg ember, hanem a' világi szorgal-
matoskodásokban töltött esztendőknék hejánoságát,
üreségét, és semmire kellőséget. Világosan szöll
erről Sapient. 3. c. a' bölcsék Királya, azzal fenyeget-
vén a' gonosz Tévdöket, hogy *si quidem longa vita erunt, in* Sap. 3.
nihilum computabuntur, ha hosszú életűek lesznek-is, a' v. 17.
Felséges Isten előtt semminek íteltetnek, s-az emberek
előtt-is *sine honore erit novissima senectus illorum*, tisztelet
nélkül léfzen az ő utolsó vénségek,

Boldogabbúl vagyon dölga az Istenes életben gyö-
nyörködő jámbor embereknek; mert ha kevés ideig
élnek-is e' világon, szent David mondásaként, *dies pleni* Psal. 72.
invenientur in eis, tellyes napok találtnak ő benne: v. 10.
s-annyival inkább, ha gyermekségektül fogva vénsé-
geknek idejéig a' jóságos cselekedeteket naponként
gyakorlották, méltán mondathatnak *pleni dierum*, na-
pokkal tellyeseknek; mert a' mint Eusebius tanította;
Dies ejus, qui in bonis operibus eos expendit, non deficiunt, Euseb in
sed pleni sunt, nem hejánosok, hanem tellyesek az Ol-Caten. ap.
lyan embernek napjai, a' ki az ő életének napjait jó-cse-Corder. in
lekedeteknek gyakorlásában tölti. Nem abban áll Psal. 77.
ugyan-is, a' dicsiretes vénség, hogy valaki az ő életét
hetven, nyölczven, avagy kilenczven esztendőig
nyújtsa; hanem abban, hogy öreg emberhez illendő

ért erkölcsrel, és okossággal birjon, s-örök emlékezetet érdemlő jószágos cselekedetekkel tündököllyön. *Nihil de tran-* *surpius*, azt mondgya Seneca, *quàm grandis natu Senex, qui*
quill. a- *nullum aliud habet argumentum, quo se probet diu vixisse, pra-*
nimi c. 3. *ter atatem*, nincsrútább, mint az olyan vén ember, a' ki csak elzttedeinek számával dicsekedik, s-az egy ősz fejen kívül nem tudgya egyéb jelét mutatni hoízfzú életének. Ősz fejek vólt a' Susánna véneinek, még sem olvasunk a' Daniel Könyvében semmi dicséretet felőlök; mivel *Davi. 13* *inveterati dierum malorum*, gonoszságban aggot-
v. 52. tak vólt meg, el-lopván Istentúl nem csak iffiúságok-
Ambr. *canities*, ugymond szent Ambrús Doctor, *qua est*
ep. 60. *canities anima, in canis cogitationibus & operibus effulgens*, az olyan vének érdemlik a' böcsületet, kik az ősz fő mel-
let ősz elmével birnak, s-jó cselekedeteknek fűgárrival fényeskednek. Ide czélöz Salomon Király-is amaz ékes mondással, mellyet írva hagyott Bölcseség könyvének *Sap 4.* 4dik részében: *Senectus venerabilis est, non diuturna, neq; an-*
v. 8. *norum numero computata; cani autem sunt sensus hominis, & atas senectutis vita immaculata*, nem az údönek hoízfza-
sága, sem az esztendöknek száma teszi az embert vénné, és böcsülletesé; hanem az értelmes okosság, és maku-
la nélkül való tiszta élet. S-innét vagyon, hogy gya-
korta az ifjak fokkal inkább meg-érdemlik a' vén nevet, mint némelly vének. Mert, a' mint írja Szent Bernárd *Bern. ep.* Apátur: *multos juniorum videmus super senes intelligere, mo-*
42. ad *ribus antiquare dies, prevenire tempora meritis, & quod atati*
Henric. *deest, compensare virtutibus*, gyakran látunk olyan ifjakat,
Senon, a' kik értelmesbek fok véneknél, s-meg-elöztvén az údöt
Episc. érdemes cselekedetekkel, helyre viszik az esztendök számának hejánósságot dicsíretes jó erkölcsrel. Ennek
meg-

meg-bizonyítására elég legyen elő hoznom Abrahám
 Patriárkát, és az ő Feleségét Sárát, kikről Mojsés a' Te-
 remtés Könyvének 18-dik Részéb. azt írja, hogy *erant Gen. 18.*
ambo senes, provecitae, atatis, mind ketten vénnek valának, *v. 11.*
 és korosok. Csudálkozik Szent Hieronymus Doctor,
 mi lehessen annak oka, hogy azok közzül a' Patriárkák
 közzül, a' kik Abraham előtt éltek, senkit nem nevez
 Vénnek a' Sz. Irás, noha sokkal údósbek vóltak Abra-
 hámnál. Tudgyák, a' kik valaha a' Sz. irált olvasták,
 hogy Lamech hétszáz hetven hét esztendeig, Malaleel *Gen. 5.*
 nyólcz száz kilenczven öt esztendeig, Enos kilencz száz *& 9.*
 öt esztendeig, Kainan kilencz száz tiz esztendeig, Seth
 kilencz száz tizenket esztendeig, Adam kilencz száz
 harmincz esztendeig, Noë kilencz száz ötven esztende-
 ig, Jared kilencz száz hatvan két esztendeig, Mathusa-
 lem kilencz száz hatvan kilencz esztendeig nyújtotta
 életét; Abraham pedig nem élt tovább *száz. betwen öt Gen. 25.*
esztendónél. Miért hát, hogy Abrahámot, a' ki sokkal *v. 7.*
 íffjabb vólt az elő számlált Patriárkáknál, vénségnek
 titulúsával tiszteli a' Sz. Lélek; azoknak pedig, a' kik
 több ideig éltek, olyan tiszteletet nem tészen? Meg-
 felel erre bölcs Origenes eképpen szólván: *Quantum ad*
atatem corporis pertinet, multi ante Abraham numerosioribus Orig.
annis duxerunt vitam; nemo tamen senex appellatus est: unde hom. 4.
videtur nomen hoc Sanctu non ratione longevitatis, sed maturi-
tatis adscribi. Ha ugymond, az esztendők számára né-
 zünk, fok Patriárkákat találunk Abraham előtt, kiknek
 élete több esztendőkre terjedett, mint az Abrahámé;
 de ha Abrahamnak dicséretes cselekedetit azoknak a'
 régi Pátriárkáknak cselekedetivel egy serpenyőbe vet-
 tyük, sokkal fontosbnak talállyuk az Abraham életét az
 elődedi Patriárkák életénél. S-ez az oka, hogy a' Felsé-

ges Isten, nem tekintvén Abrahámnak ifjabb vóltára, nagyobb tisztelettel illeti őtet, mint más Patriárkákat, s-nem csak azt mondgya magánoson felőle, hogy vén vólt, hanem hogy *in senectute bona mortuus est, & plenus dierum*, jó vénségben holt meg, és tellyes napokkal; azért tudni-illik, mert tellyes életének napjaiban Istenének, és felebarátinak tekéletes igazsággal, hiveséggel, és álhatatosággal szolgált.

Ezt a nagy dicséretet ha valamely Magyar a' mostani Sæculumban meg-érdemlette; meg-érdemlette bizonyára, minden hízelkedés nélkül, a' bődög emlékezetű, Tekéntetes, és Nemzetes údős bik HOLLO SIGMOND. Mert ha az ő dicsíretés életének folyására tekintek; nemtalálok abban egyebet, hanem *dies plenus*, jó cselekedetekkel tellyes napokat: hogy ha pedig halálának idejére fordítom szemeimet; ott sem akad egyéb előmbe, hanem *senectus bona*, tiszteletre méltó szép Őzség, és jó vénség. Meg-vetette vólt ennek a' jó vénségnek erős fundamentomát még iffiú-korában, midőn a' szent Péter kőszikláján építettet Rómáj Anya-szent-egyházhoz ragaszkodott, mellyen *porta inferi non*
Matth. 16. v. 18. praevalent, a' pokol kapui erőt nem vehetnek. Ki gőrdültek szemeimből a' könyvek, mikor az ő meg-térének relatioját olvastam; mellyben az vagyon írva, hogy ő Lutheránus Szüléktől származott, úgy-mint HOLLO MATYASTÓL, és KLOBUSICZKI ESTERTÓL, kik mind ketten régi Nemesvérnek Maradéki, s Országunkban meg-gyökerezett Ősős Familiának Csemetei vóltak. Dicsírhethném az ő Attyát fok jeles dolgokért, mellyeket Hazánknak javára cselekedett. Dicsírhethném azért az álhatatos Hiveségért, mellyet Bethlen Gábor járásakor a' Felsőges Romai Császár-

szárhoz mutatott; kézsőbb lévén minden jószágitól
 meg-fosztatni, mint igaz Ura, és Királya ellen pártot
 űtni. Dicsirhetném azért a' nagy Okoságért, és fárada-
 hatatlan Serénységért, mellyel a' Császár szolgálattya-
 ban egy-néhány rendbéli követségeket szerencsésfen,
 és hasznossan véghez vitt. Dicsirhetném, a' mint
 mondám, mind ezekért Nemzetes **HOLLO MA-
 TYAST**; De (:hogy igazán ki mondgyam, a' mi fzi-
 vembe vagyó:) nem dicsirhetem azért a' Kegyetlenség-
 ért, mellytől vífeltetvén, édes Fiát **HOLLO SIGMON-
 DOT** csak nem meg-ólte a' Lutheránusok Vallásának
 el-hagyásáért; melly ilyen módon történt. Virágozván
 akkori időben a' mi Paterinknek tanitáfa alatt a' Ho-
 monnai Oskolák, **HOLLO MATYAS** az ő Fiacskáját
HOLLO SIGMONDOT Deák nyelvnek kedveért Ho-
 monnára küldötte vala, keményen meg-parancsolván
 néki, hogy a' Lutheránuságból ki ne hajoljon; mert,
 ha külömben cselekszik, halállal fog fizetni. Meg-
 nem elégedvén ezzel a' kemény Lutheránus Ember,
 Homonna tájárúl Fia mellé két Prédikátorokat rende-
 le, a' kik ötet minden hétben látogatnák, s-a' Lutherá-
 nuságban erőssitenék. Azonban, mint hogy Isten az
 iffiacskát nagy elmével áldotta volt meg, rövid idő
 alatt nem csak a' Deáki tudománynak, hanem az igaz-
 hitnek fundamentomit-is jól meg-tanulá, s-a' szent Lé-
 leknek vezérlését követvén, a' tévelygésből ki-tére.
 Meg-sajditván ezt a' dólgot az említett Prédikátorok,
 kezdék ötet gyakrabban látogatni, s-a' meg-ismért
 igazságban fortélyos vetekedésekkel ostromlani; de
 az okos iffiúnak feleletitől, s-az igazságnak erejétől
 meg-győzöttetvén, magok-is búcsút vévének az Au-
 gustana Confessiotúl, mellyet Luther Márton előtt soha

sohol senki nem tanított ; s-a' Catholica Religiorá terének , mellynek Kristus Urunk idejétől fogva mindenkor voltak szerte széjjel a' világon lelki Tanítói. Halván ennek a' véletlen változásnak hírét HOLLOW MATYAS, nagy haragra gerjede, s-Homonnára küldvén a' Fiáért, őtet az Oskolából haza hozatá ; nem bocsátván addig maga eleibe, míg az Annyát házától el nem küldte, hogy ne látná a' Tragœdiát, mellyet Fia el akar vala követni. Ez meg-lévén, bé-záratá SIGMONDOT egy kamorába, s fegyvereffen hozzája menvén, ilyen szókkal riasztá meg az ártatlan iffiat: Istentől el-vetemedett gonosz Fiú, hogy merted igaz vallásodat meg-változtatni, s-Prédikátoridat hitetlenül el-csábitani? Micsoda vitt arra téged, hogy az Antikristus Záfzlója alá állnál, és bálványozóvá lennél? Nem tudodé, hogy ezzel a' szent Lélek ellen való megbocsáthatatlan vétékkel magadnak örök kárhozatot, másoknak veszedelmes botrányozást, s-édes Szüleidnek holtig-való gyaláztatot, és keserűséget szerzettél? Mondgy ellene mindgyárt a' Pápistaságnak ; mert ha szómat nem fogadod, ezen helyen fegyverem miatt kell meg-halnod. Nagy próba vala ez, kedves Halgatóim, melly még erős férfiat-is meg-tántorithatott volna ; de (áldásék a' Jესusnak szentséges neve!) meg nem tántorithatá az Isteni szeretettel lángadozó gyenge ifjacskát. Hallyátok az ő bátorságos feleletit, mellyet Attyának haragos szavaira rövideden tett vala: Edes Apám Uram, a' mit cselekettem, Isten vezérléséből cselekettem ; s-a' melly hitre tértem, annak igazságán az én lelkem tellyeséggel meg-nyúgodott. Készebb vagyok ezen szempillantásban halált szenyedni, mint hitemet meg-tagadni, s-ellene mondani az igazságnak, mellyet

mellyet egyfzer meg-ismértem. Szabad kegyelmed ve-
lem ; el-követheti rajtam, valamit akar ; de engemet
soha többé Lutheránusá nem tészen. Ezekre a' szókra
fel-buzdúlván, és el tűzefedvén az Apja, pallosát a' hű-
velyből ki-rántá, s-meg-riasztván a' jámbor ifjat, le-tér-
depelteté. Térdre esék a' bátor szívű ifjú, s-dolmányá-
nak gallérát nagy örömmel le-tűré, hogy akadályt ne
tenne az Apjának, ha el-akarná a' fejét ütni ; s-nem-is
kére egyéb gratiát tőle, hanem hogy két, vagy három
imádságocksát engedne halála előtt el-mondani. Meg-
engedvén az Apja, monda: Imádkozzál rosz ember ;
majd meg-látom, ha el-jőé a' te MARIAD segítségdre.
Meg-únván osztán imádságit, szidalmas szókkal ujjon-
nan meg-riasztá, s-a' meztelen pallos lapjával úgy csa-
pá a' nyakát, hogy mindgyárt homlokra borúla, és a'
földön alkalmas ideig hevere, maga erejével fel nem
kelhetvén. Látván ezt az álmélkodásra, és dicsiretre-
méltó erős állhatatosságot Nemzetes **HOLLO MA-
TYAS**, szívében meg-lágyúla, örömében sirni kezdé, a'
pallost el-veté, Sigmondot a' földről fel-emelé, s-meg-
ölelvén, és meg-csókolván, ilyen szókra fakada : Meg-
gyóztél engemet, édes Fiam. Látom, hogy a' Szent Lé-
lek munkálkodik benned. Nevellyen Isten a' maga
dicsőséégére, és hazádnak javára. Mától fogva soha
többé hitedben nem háborgatlak ; sőt magam-is a' te
példádat követem, s-arra a' hitre térek, mellyért te kész
valál ártatlan véredet ki-ontani. Meg-is cselekvé
HOLLO MATYAS, a' mit monda ; mert nem sok údó
múlva Alsó Mágyar Országgra méne, s-Pofon Városá-
ban a' Catholica Religiora tere, melyben életének utól-
só perczentéséig állhatatossan meg-maradván, Istenes
halállal múlték ki e' világból, s-Felesége után való Ro-
koni-

konitól a' Klobusóczi Templomban tisztetéséfen el-
temetteték.

Nézzétek, kedves Halgatóim, mely csudálatos
hatalma vagyon az Istennek! a' ki nem csak a'
gyenge iffacskákat kőszikla módgyára meg-erősít-
heti a' mi igaz hitünkben; hanem, a' mint Üdvözítőnk
Matth: 3. szent Mathénak 3-dik részében mondotta, *ex lapidibus*
v. 9. quod potens est suscitare filios Abraha, még a' kővekből is
Actor. 9. Abrahám Fiáit támaszthat, és Saulusokból Paulusokat,
v. 15. az az, kemény Lutheránusokból, és Kalvinistákból erős
Catholicusokat csinálhat: a' mint hogy én bennem is
méltatlan bűnös szolgájában ez előtt huszon-egy esz-
tendővel ebbéli nagy hatalmát kegyelmessen meg-
mutatta; mellyért örökké-való hálá-adással tartozom
ő szent Felségének.

De hogy fel-tett czélomhoz visszsa térjek, áltál lé-
pek ennek a' bődög emlekezetű Tekéntetes Urnak ifjú-
ságáról az ő Férfiúi állapottyára, melly nékem tágas
mezőt nyit az ő dicsirésére, és magasztalására. Mert
ugyan-is akar a' tisztekre tekintsek, mellyeket viselt;
akar a' követségekre, mellyekbe forgott; akar az Iste-
nes cselekedetekre, mellyekkel tündöklőt: mindenik
részről elég materiát találok a' prédikállásra. Fel-tá-
lalom elsőben is azt, hogy ő a' Sztrapkai, Lócsei, és
Eperjesi Harminczadoságokat sok esztendőig dicsi-
retessen viselte, éjjeli és nappali vigyázásával azon szor-
galmatoskodván, hogy Üdvözítőnk parancsolattya
Matth:
22. 21. Fel-találok azt is, hogy érdemes szolgálattyáért az E-
perjesi Harminczadoságból Felső Magyar Országhi
Generalis Perceptorságra, és Hadi Fizető Mesterségre
emeltetett; melyben az ő Felsége jóvedelmit igazán,
és tekél-

és tekkelletessen adminiftrálta. Fel-találom azt-is, hogy dűcsűsűses emlekezetű harmadik FERDINAND Császártól a' Lengyel Országí Felsűses Királyhoz, CASIMIRUS JANOS-hoz kűvetsűgbe kűldettűtűvűn, Országunknak hasznára czűlozű kűt rendbűli nehűz kűvetsűgűt maga kűltsűgűvel vűghez vűtte. Fel-találom vűgtűre azt-is, hogy a' műstani Felsűses LEO-POLDUS CSASZAR, meg-tűkintűvűn az ő sok hiv szűlgálátít, és hasznos faradozást, őtet nem csak *Aula familiarem*, Udvari Hiveinek Titulűsűsával, és szabadságvival műg ajándűkozta, (mint annak elűtte FERDINAND nevű Harmadik Császár cűselekűdűtűtűt vala) hanem a' Szepesi, és Posűni Kamorás Uraságrais fel-emelte. Melly Tűfűtűkben minűmű hivsűggel szűlgált lűgyen a' Romai Felsűses Császárűknak, bizonyságűt tudnának tenni a' Kassai műltűsűsűgűs Generálűfűk, a' Tűfűzűn-tűl, és innen lűvű Nemes Vűrmeűgűyűk, a' Szepesi tűzen-három Vűrűfűk, az Egyházi, és Világi, Fű, és Kűz-rendek, a' kik őtet az ő meg-tűntűrithatatlán hivsűgűűrtűzen a' Felsű Magyar-Országűn Császár szűme-fűnyűnek tartották, Bizonyságűt tudna tenni Kassa Vűrűfűsű, mellyet ő ennek a' hosűfűsű, és vűszűdelmespárt-űtűsűnek kezűdetűn a' mi keűgűyűlmes Királyűnknek hivsűgűben meg-tűrtűtűtű, csak egyűdűl vűfűlűvűn mind a' Nemes Kamorűnak, s-mind a' Generalűsűsűgnak sűlyűs terheit, midűn műfűk a' vűszűdelmet tűvűlyrűl nűztűk. Bizonyságűt tudna tenni, ha koporsűjűbűl fel-tűmadhatna, őregbűk Rakoczi Gyűrgű, Erdűly Országű Fejedelem, a' ki őtet sűm űdesgetű befűzűdűkkel, sűm igűretűkkel, sűm fűnyűgetűfűkkel, sűm kűt-űzbűli fűnyarű fűgsűgűkkel arra nem vehette, hogy a' Romai Császárnak hivsűgű mellűl el-állnű. Bizonyságűt tudna ten-

ni (hogy többekről ne szóllyak) az el-múlt két esztendőbéli zúrzasáros Háborúság, melly az egész Ország láttára ki nyilatkozattatta, minémű igaz hive volt **LEOPOLDUS CSASZARNAK** Tekintetes és Nemzetes Üldösbik **HOLLO SIGMOND**. Ki tudná megmondani, mennyit mesterkettek az Ország Háborgatói, hogy ötet dicsiretes hívségében meg-tántorithatának? Rágalmazták, üldözték, fan yargatták, árrestomba vetették, kegyetlenül sarczoltatták, pénzéből ki üressítették, jószágitúl meg-fosztották, Török rabságával ijjesztgették: de mind ennyi üldözések, nyomorgatófok, és kár-vallasok között is álhatatossan meg-tartotta Királyához való igaz hívségét: hasonló lévén a' tenger közepin álló magas kősziklához, melly a' haboktól minden-felől csapdosztatik, de helyéből ki nem mozdúl. Vólt olly üdö, mellyben ötet jövendőbéli promotiónak reménségével táplálván, annak az Urnak szolgáltyával kínálták, kinek akkor csak nem egész Magyarország fejet hajtott vala; de ő szeme előtt viselvén Királyának adott hitit, nem akarta dúcsófséges emlékezetű Eleinek böcsületit meg-mocskolni, és a' maga szép hírét, mellyet ifjú korában szerzett, vénségének idejére gyalázatba keverni: követvén amaz Ov Testamentombéli jámbor ven Eleazarusnak példáját, kit mindön arra izgatnának, hogy a' Sidók törvénye ellen dísznó húst ennék; avagy, ha valósággal meg-nem enné-is, leg-alább az emberek előtt tettetné, hogy meg-eszi: magába szálván az Isten-felő öreg ember, *cogitare*

2. Mach: *capit atatis, ac senectutis suae eminentiam dignam, & ingenita*
6. v. 23. nobilitatis canitiem, atq; à puero optima conversationis actus,
 gondolni kezdé az ő állapottyának, és vénségének méltóságos böcsületit, s meg-gyökerezett nemességének

ősz

ősz voltát, és gyermekségétől fogva gyakoroltatott jó
 maga viselését; s-elméjébe forgatván mind ezeket,
 ilyen-keppen felele azoknak, a' kik őtét sürgetik vala:
Non est dignum a tati nostra fingere, ut multi adolescentium ar-—*v. 24.*
bitrantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam
alienigenarum, & ipsi propter meam simulationem, & propter
modicum corruptibilis vitae tempus decipiantur, & per hoc macu-
lam, atq; execrationem senectuti meae conquiram. Nem illik,
 ugy-mond, a' mi állapotunkhoz a' tettetés; ne-talán-
 tán fokban az ifjak közzül azt alitván, hogy a' kilenczven
 esztendő's Eleázarus az idegenek életére állot, ők-is az
 én tettetéfé mért, és a' romlandó életnek kevés idejéért
 meg-csalattasának, és az által az én vénségemnek gya-
 lázatot, és szidalmat szereznek. Ilyen formán szólott,
 és cselekedett az Istenben el-nyúgodott élemetes
HOLLO SIGMOND-is; kit midőn némelly Machia-
 vellisták méznek színe alatt mérget forraló befzédkekkel
 arra úmfzolnának, hogy a' Császárnak adott hitit meg-
 fzezné; nem akarsz szép hireben nevében csorbát ejte-
 ni, hanem csak azt felelé: Hadgyatok békét nékem, jó
 Uraim; mert többször-is voltam én immár efféle pro-
 bákön. A' kinek reggeltől fogva délig szolgáltam, dél
 után-is annak szolgállok mind estvéig. Ifjúságom ide-
 jét a' Császár szolgálattya bantöltöttem, vén koromba
 sem akarom ő Felségét el-hagyni, mert énnékem min-
 denkor érdemem felett való kegyelmes Uram volt.
 Szégyen volna ősz fejemnek, ha azt a' szép bőcsülletet,
 mellyet ifjúságomban a' Felséges Udvar előtt nyertem,
 vénségemben el-veszteném. Oh Királyoknak Királ-
 nya, és Istene! adgy fokokat a' mi kegyelmes Királyunk-
 nak ilyen hiveket! *De Rara avis in terris, alboq; simillima*
CORVO, ritka madár a' Fejér **HOLLO**: ritkán talál-

tatnak mostani údóban olyan hiv szolgák, a' kik hason-
lók volnának a' mi Fejér HOLLONKHOZ, tudni illik
az ósz Fejű öreg HOLLO SIGMOMDHOZ; a' ki az
ő Királyáért nem csak jószágit örömeft el-hagyta, ha-
nem életét-is fanyarúságos számkivetésben le-tette;
halállal pecsételvén ötven esztendeig való hiv szolgál-
tyát, mellyért *semper bonus, nomenq; ejus, laudesq; manebunt,*
örökkéfenn marad az ő nevének dicsiretes emlekezete,
nem csak a' Magyaroknál, hanem az idegen nemzetek-
nél-is.

Eddig való beszédemből bővön meg-érthettétek,
melly ferényen, melly hiven, melly álhatatossan szolgált
légyen Údósbik HOLLO SIGMOND a' Császári Ud-
várnak; lassuk immár rövideden, minémű buzgóság-
gal, és szeretettel szolgált az ő Istenének, Hazájának, és
Felebarátinak. Szólhatnék én ez iránt elsőben-is az ő
mindennapi áhitatos imádságiról, mellyekkel a' Te-
remtő, és Meg-Váltó Istent tisztelte. Szólhatnék a' tő-
redelmes gyónásokról, mellyekkel a' maga lelkét gyak-
ran tisztogatta, hogy az Oltári szentségben lévő men-
nyei Véndégnek csinos szállást kiszitene. Szólhatnék
a' fok költségekről, mellyekkel a' Templomokat ékes-
gette, s-az Isteni szolgálatot, valahól lehetett, min-
denütt gyarapította. De ha én nem szóllanék-is ezek-
ről, szóllának helyettem azok a' mesterséges munká-
jú Székek, mellyeket a' Szepesi Káptalanbéli Tem-
plomba csináltatott, szép prédikalló Cathedrával egy-
gyütt. Szóllának azok az áhitatosságra gerjesztő,
és igaz hitre vezérlő könyvecskék, mellyeknek ki-
nyomtatására költségét adott. Szóllának azok a'
Faluk, és Várasok, mellyekben a' Catholica Religiót bé-
plántálta; ugymint, a' többi között Eperjes Várasá-
ban,

ban, melyben ő vitte bé először a' Catholicus Papot, s-maga ételén és italán egy-nehány esztendeig táplálta. Mit mondgyak az ő Istenes könyörületességéről, és Felebarátihoz mutatott szives jó-akarattjáról, melynek le-ábrázolására magamat elégtelennek ismérem? Ki gyózné elő számlálni a' sok szegény árvákat, kiket atyai gondviselésének szárnyai alatt nevelt; az igyefogyott özvegyeket, kiket irgalmason gyámolított; a' küldülő szerzetéseket, kiket almisnálkodásával segített? Egy Zászló-allya Sereg lenne csak azokból a' tánuló iffiakból-is, a' kik mikor Oskolába jártak, HOLLO SIGMOND Alumnuſi voltak; kik közzül ő némelyeket egyházi, némelyeket világi tisztefséges állapokra promoveált: nem egyébre czélozván mind ezekkel, hanem Isten dicsőségének terjesztésére, a' Krisztus Anyaszent-egyházának gyarapítására, s-Országunknak közönséges hasznára.

Nem itélem szükségesnek lenni, hogy azokról a nagy Talentomokról, mellyeket Istentől vett vólt, elöt-tetek szót szaporítsak. Tudva vagyon az egész Országnál az ő nagy okosága, és bölcsesége, mellyért őtet mind a' Nemes Vármegyéknek gyűlésiben, mind a' Te-kintetes Kamoráknak Consistoriumiban Oraculumnak tartották. Tudva vagyon az ő nyájas természet, és barátságos tárfalkodása, mellyért őtet nem csak a' Magyar Urak, hanem a' Németh, és Lengyel-Országgi Fő-rendek-is ugy szerették, és bőcsülték, mintha édes Attyok lótt volna. Tudva vannak örök dicsiretre méltó sok rendbéli jóságos cselekedeti, mellyekkel az ő napjait tellyefekké tette, s-prédikázióm czélljának meg-felelvén, *mortuus est in senectute bona, & plenus dierum*, jó-vétségben, és napok tellyefségében holt-meg, életének hetven ötödik esztendejében.

Búcsúztatnám tőletek ötet, de a' búcsúzáltreám
Hebr. II. nem bizza, hanem *defunctus aahuc loquitur*, hólta után-
v. 4. is meg-szóllittya a' koporsóból minden-jóakaróit, s-ilyen rendel búcsúzik tőlök:

Búcsút vézek elsőben tőled, Felsőleges Császárom, és Királyom, LEOPOLDE, s-hozzám mutatott mindenkori kegyelmes jó-vóltódért azt kívánom, hogy a' Seregeknek Ura Istene adgyon győzedelmet minden-némű ellenségid ellen, s-áldgyon-meg sokakkal olyan hiv szolgákkal, minémű én voltam.

Tőled második búcsúzásom, édes Hazám, és nevelő Dajkám, Felső Magyar Ország. A' Békeségnek szent Lelke szállja meg szivedet, s-téteffe le veled a' fegyvert, mellyel Keresztyén Királyod ellen hadakozol; avagy, ha kedved van a' fegyvereskedéshez, fordítsa fegyveredet a' Pogány ellenségre, kivel való czimborálás tégedet útolsó romlásra jutat, ha magadra idején-korán gondot nem viselsz.

Harmadik búcsúzással néktek tartozom, mint-hogy Tagotok voltam, Tekintetes két Kamorák, kik Magyar-Országban a' Felsőleges Császárnak két szemei vattok. Vezérellyen benneteket az Isten Okosság-nak és Bölcseségnek Lelkével, hogy mindenekben azt válasszátok, és kövessétek, a' mi kegyelmes Uratoknak, s-Hazátoknak nagyobb javára vagon.

Negyedik búcsúzásommal titeket tisztellek, Egyházi és Világi Méltóságos Rendek, kiknek ha valaminben szolgálhattam, nagy nyereségnek tartottam. Adgya Isten érnetek a' Pogányságnak végső-romlását, s-a' Keresztyénségnek régi boldog virágzását.

Ötödik búcsúzásomban nevezett szerintemlekezem rólad, mint leg-közelebb lévő kedves Őcsémről,
Tekin-

Tekintetës és Nemzetes Ifjabbik **HOLLO SIGMOND**,
ki nékem a' Szepefi Kamorás Uraságban Társom vóltal.
Tégedet én két-heti kisdedségedtől fogva olyan atyai
szeretettel neveltelek, mintha saját gyermekem lettél
vólna; s-vénségemre sem vólt semmiben nagyobb ö-
römöm, mint a' te szép elömeneteledben, és böcsülle-
tedben, melyet hiv szölgálatiddal nyertél; a' Romai, és
Lengyel Országí Felséges Monarkáknál. Elteffén a' jó I-
sten fok számos esztendőkkig, Királyodnak és Hazádnak
hasznos-szölgálattyára, s-ferfiúi magzatokkal áldgyon
meg, kik által dicfíretes emlékezetű Familiád Unokak-
ról unokákra terjedgyen.

Reátok néz hatodik búcsúzásom, Alsó és Felső Ma-
gyar Országó lévö Atyámfiái, és Rökonim. Maradgyon
életetek Isten öltalmában, s-virágozzék kívánatos sze-
rencsékkel, és egymáshoz való atyafúságos szeretettel.

Búcsút veszek végtére minden isinéröimtöl, kivált-
képpen azoktól, kik halotti pompámra öszve gyülekez-
tek; s-ha valakinek valamit vétettem vólna, bocsána-
tot kérek tölé, az Isten szerelméért, s-a' Kristusnak szent-
haláláért.

Bé-rekeztem keserves búcsúzásomat, s-utólyára
egyéb gratiát nem kérek töletek, hanem hogy lelkem-
ért imádkozzatok, s koporsómat a' Várasból ki kifírvén,
vigyétek. fel a' Szepefi Káptalan Templomában, mely-
ben ez elött egy-néhány esztendőkkel magamnak, és
Familiámnak tisztefséges temetésére kóból rakott sírt
építtettem.

Ugy légyen, a' mint kívánod, Országunknak drága
kedves **FEJÉR HOLLOJA**. El-kifírnék szép pom-
pával tégedet a' te gyászos Fészkedig, melyet hideg te-
midnek nyugodalmára csináltattál; s-meg-adgyuk
hóltod

hóltod után-is néked a' bocsúlletet, melyet dicsiretes
életeddel minnyájunktól érdemlettél. Indúilly téhát,
és járj békével, *plenus dierum*, éleletes, és napokkal tel-
lyes jámbor öreg Abrahamunk. Járj békével Austriai
Felséges Háznak ötven esztendeig való álhatatos szól-
gája; Romai Császároknak Udvari Hive; Lengyel-Or-
szági Királyoknak kedves embere. Járj békevel Ma-
gyar-Országi Tekintetes Kamoráknak okos Tanács-
adója; Nemzetünknek egygyik erős Ofzlopa; Tiszán-
túl, és innen lévő Vármegyéknek fényes csillaga. Járj
békével Özvegyeknek gyámola, Arváknek istápjja, szű-
kölködőknek Táplálója, Szerzetes Rendeknek nagy
Patronuffa. Járj békével Catholica Religionak fárada-
hatatlanúl búzgólkodó Promotora; s-minek-utánna
oda érkezel, a' hová szándékozol,

Nyúgodgyék a' tested báltos épületben,
Vigadgyon a' leked az örök életben,
Maradgyon fenn Nevéd méltó bocsúlletben,
S-tündököllyék hired szép emlékezetben.

Amen.

O. A. M. D. G.

